

Can Bastos

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Major, 31-35 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament Des de l'estació de tren, pujant pel c/ de La Riera, trencant a mà esquerra cap al c/ de l'Església

Coordenades:

Latitud: 41.57195
Longitud: 2.52619
UTM Est (X): 460498
UTM Nord (Y): 4602360

Classificació

Número de fitxa 08032 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XIX
Any 1880
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Façana i conjunt en molt bon estat de conservació, i estructura i coberta en bon estat.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (11.07.1984); n°35 del Pla Gral. Municipal
Número inventari 8404
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 06248DG6002A32
Autoria de la fitxa Octavi Mallorquí Vicens

Descripció

Casa unifamiliar d'estil neoclàssic entre mitgeres de planta baixa i dues plantes. La superfície total del solar és de 40 metres quadrats i la construïda arriba als 80 metres quadrats. Es tracta d'una casa de composició neoclàssica datada l'any 1880. Juntament amb la veïna casa de Can Cabanyes, ens trobem davant dels millors exponents de l'arquitectura de composició neoclàssica deguda als mestres d'obres.

La façana principal està orientada en sentit nord, i destaca el seu acurat estucat. La porta principal és de fusta, senyorial, presenta marc de pedra amb arc apuntat i picaportes circulars de ferro. A banda i banda trobem grans finestrons amb reixat de ferro forjat d'inspiració vegetal. Al segon pis hi ha un gran balcó amb tres entrades que presenten arcs apuntats de pedra i persianes mallorquines, és a dir, de les desplegable. Una motllura ens indica el pas a la planta superior de la façana, que disposa de tres finestres amb una petita barana cadascuna d'elles. El terrat disposa d'una barana d'estil neoclàssic amb merlets. La façana posterior que dóna al jardí de la casa destaca per la seva forma d'ela. A la planta baixa hi ha una sortida que dóna a un magnífic pati enrajolat, i des d'aquí una doble escala d'aspecte piramidal baixa fins al jardí de la casa. Els pisos superiors presenten uns miradors amb columnes i, a més a més, una torre lateral amb finestres i un balcó amb un arc de mig punt permeten una vista privilegiada del Puig Castellar i del front marítim. Si tornem al jardí trobarem arbres centenaris com un pitus porus, palmeres americanes, un mandariner. Hi ha una cova d'aigua (sobreeixidor).

A l'interior la distribució és la següent: rebedor, escala noble a mà dreta i escala de servei a mà esquerra, més endavant trobem una gran sala d'estar i un menjador. La sala d'estar té sortida al pati enrajolat ja esmentat. Aquesta estança i de fet també les habitacions dels pisos superiors presenten mobiliari francès de principis del segle XX.

Al primer pis trobem una cuina d'abans de la guerra civil espanyola, molt ben conservada. Seguint l'escala de servei trobem la carbonera. La casa presenta varis banys, un d'ells equipat amb decoració i mobiliari modernista. Als pisos superiors destaquem la sala de lectura, l'habitació dita de la Sultana per la seva decoració folrada de roba i amb una gran quantitat de coixins a imitació d'un harem. El balcó de l'habitació de la Sultana és el que abans citàvem a la torre de la façana posterior. Abunden les obres d'art per tota la casa, sobretot pintures, però també són dignes de ser destacades una sèrie de maquetes de vaixelles de Vaquerisses. El terra de les habitacions són de rajola noble, excepte les zones d'ús exclusiu del servei que és de terra catalana (vermellosa). Podem considerar sense exagerar que és la casa amb el mobiliari més valuós de la població.

Observacions:

Sòl urbà. Ordenació contínua tradicional. Inventariada amb el núm. 35 per l'article 55 de la Normativa del Pla General. A la coberta i donant al patí (amb molt bona vista sobre Caldes i la mar) hi havia una pèrgola que degut al seu mal estat va haver de ser enderrocada.

Història

El nom li prové del Dr. Bastos, conegut personatge de Caldes. Durant la guerra civil espanyola (1936-1939) va ser la vivenda particular del cònsol francès a Barcelona; la seu diplomàtica estava a Can Coll. D'aquesta manera, estant sota protecció internacional, es va poder evitar el pillatge per part d'elements descontrolats. En el seu moment de major esplendor a la casa hi havia sis persones de servei (comptant el xofer).

Bibliografia

BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiueig a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac.

